

Biotoopverbeterende akkerranden

Sint Hubertus

Sint Hubertus, de beschermheilige van de jacht. Velen weten dat de traditionele 'Hubertusviering' het jachtseizoen inzeigent. Wie hier echter niet mee opgroeit, weet waarschijnlijk niet welke verbintenis de jacht eigenlijk met deze Zuid-Franse jager heeft. Over zijn leven bestaan meerdere beschrijvingen waaruit de 'legende van Sint Hubertus' is ontstaan. In zijn jeugd was Hubertus een ruige, fanatieke jager, maar hij kwam tot inkeer. In het jaar 683 joeg hij onstuimig op Goede Vrijdag door de Ardennen, er verscheen een groot hert dat hij achtervolgde met zijn jachthonden. Toen hij het dier wilde schieten, keerde het hert zich naar hem toe en er verscheen een lichtend kruis tussen het gewei. Iets deed hem plots besluiten om zijn leven te beteren. Inmiddels staat hij bekend als de patroonheilige van de jacht, maar zijn onstuimige jachtmethodes zijn gelukkig niet voortgezet. In verschillende Nederlandse gewesten worden van oudsher rond 3 november Hubertusvieringen gehouden, omlijst door optredens van jachthoornblazers en jachthonden.

Maar wat heeft de Hubertusviering te maken met biotoopverbeterende akkerranden?

Welnu, de traditionele start van het jachtseizoen gaat altijd gepaard met het invallen van de herfst. Het landschap verandert van kleur, structuur en zelfs geur. Vallende bladeren en

regen typeren niet alleen dit seizoen, maar ook de landbouwbedrijvigheid kenmerkt dit jaargetijde. Langs bepaalde akkers in Nederland blijft er dan alleen nog een strook van felgekleurde veldbloemen staan. Dit vriendelijk ogende initiatief is geen sympathiek gebaar naar plukgrage voorbijgangers. Nee, agrariërs blijken steeds vaker bereid om te werken aan verbetering van het leefmilieu van wildsoorten. Zo'n dertig verschillende soorten zaden worden in het voorjaar gezaaid teneinde insecten (bijen, vlinders, hommels), vogels (eend, patrijs, fazant) en kleine zoogdieren (haas, egels en vleermuizen) te voorzien van gevarieerd voedsel en de nodige dekking. Na de bloei zorgt de zaadvorming voor een rijke muizenstand, waarvan roofvogels en uilen uiteindelijk weer leven. Op deze manier ontstaat er een gezonde voedselketen.

Dit initiatief komt tot stand door samenwerking tussen stichtingen, grondeigenaren, agrariërs, imkers, gemeenten en wildbeheerders. WBE's houden zich niet alleen bezig met de bekende werkzaamheden zoals het aanleggen en onderhouden van wildakkers, houtwallen, slootranden, bermen en perceelranden, maar dus ook met fraaie biotoopverbeterende akkerranden. Hoe aantrekkelijk het er ook mag uitzien, pluk dus nooit een veldboeket langs een akkerrand nu je weet waarvoor dit dient. Mocht je dit nietsvermoedend in het verleden hebben gedaan, kom dan tot bezinning, net zoals Sint Hubertus deed ten gunste van het faunabeheer.

